

عنوان مقاله:

مدل سازی و ارزیابی سرمایه گذاری بدون تاخیر در منابع تجدیدپذیر بر پایه رویکرد اختیار واقعی (مطالعه موردی: تعرفه بهینه منبع تجدیدپذیر خورشیدی در کشور ایران)

محل انتشار:

مهندسی مالی و مدیریت اوراق بهادار، دوره 12، شماره 46 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 46

نویسندگان:

ریحانه صیادی نژاد - گروه مهندسی مالی، دانشکده مهندسی صنایع و سیستم های مدیریت، دانشگاه صنعتی امیرکبیر، تهران، ایران

علی محمد کیمیاگری - گروه مهندسی مالی، دانشکده مهندسی صنایع و سیستم های مدیریت، دانشگاه صنعتی امیرکبیر، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

سرمایه گذارها با طیف وسیعی از گزینه های سرمایه گذاری مواجه اند و با توجه به تقاضای روزافزون انرژی و محدودیت های منابع تجدیدناپذیر، ارزیابی سرمایه گذاری در منابع تجدیدپذیر برای سرمایه گذارها و سیاست گذارها اهمیتی چشمگیر یافته است. هدف این پژوهش، مدل سازی و ارزیابی سرمایه گذاری در منابع تجدیدپذیر باهدف جذب سرمایه گذار بدون تاخیر از طریق تعیین سطح بهینه تعرفه خرید انرژی تجدیدپذیر با رویکرد اختیار واقعی می باشد. جهت مدل سازی مجموعه ای از عوامل پنج گانه عدم قطعیت، اختیار تاخیر، تفاوت های اقلیمی ۳۱ استان ایران در نظر گرفته شده و جهت پیاده سازی از الگوریتم ترکیبی برنامه نویسی پویا روبه عقب، شبیه سازی مونت کارلو و حرکت براونی هندسی استفاده شده است. نتایج حاکی است سرمایه گذاری در منابع تجدیدپذیر بدون لحاظ یارانه برای سرمایه گذاری بدون تاخیر جذاب نبوده و نیز می بایست سرمایه گذارها و سیاست گذارها به منظور ارزیابی و سرمایه گذاری بدون تاخیر از رویکرد اختیار واقعی استفاده کنند. تعرفه بهینه جهت سرمایه گذاری بدون تاخیر بر اساس رویکرد اختیار واقعی به طور متوسط ۵۰۳.۰۰۰ ریال برآورد شده است. با توجه به تفاوت معنادار سطح بهینه تعرفه برای استان های مختلف، می بایست با توجه به شرایط اقلیمی استان ها، تعرفه تنظیم گردد. با پیشرفت تکنولوژی، اجرای طرح معاملات انتشار دی اکسید کربن، ارزش سرمایه گذاری افزایش و یارانه بهینه کاهش می یابد. سطح بهینه یارانه با نرخ مالیات، ظرفیت، نرخ ارز، نرخ تنزیل و نوسان پذیری رابطه مستقیم دارد.

کلمات کلیدی:

سرمایه گذاری، اختیار واقعی، انرژی تجدیدپذیر، تعرفه بهینه، عدم قطعیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1205862>

